

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่สามารถได้รับการปลดปล่อยจากการละเล่นนี้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป

คำถาม: พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด กลายเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้อย่างไร?

คำตอบ: ลูกๆ ให้ข้าพเจ้าหนึ่งกำมือแก่ท่านและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน และเหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา ลูกพูดว่า ซึ่พบาบาคือลูกของฉัน ท่านเป็นลูกเช่นนั้นที่ท่านไม่เคยรับสิ่งใดไปจากลูกแต่ให้ลูกเสมอ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า ไม่ว่าใครทำอะไรก็ตาม เขาย่อมได้รับผลของสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปช่วงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ในหนทางของความรู้ ลูกทำทุกสิ่งด้วยความเข้าใจและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับตลอดไป

โอม ชานติ พ่อทางจิตกำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ ทางจิต หรือลูกอาจจะพูดว่าพ่อทางจิตกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกได้มาเพื่อศึกษาราชโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองสติปัญญาของลูกควรจะไปหาพ่อ นี่คือความรู้ของพระเจ้าสำหรับดวงวิญญาณ พระเจ้าพูดกับชาลีแกรม เป็นลูกดวงวิญญาณผู้ที่ต้องรับฟัง และเหตุนี้เองลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนักที่เป็นร่าง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้และทำให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างสำนักเป็นดวงวิญญาณและสำนักที่เป็นร่างแล้ว พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วว่าเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยร่างกาย คือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการมีสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งกำลังสอนพวกเขา ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกๆ คือผู้ที่ไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชิวา ซึ่พบาบามาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง คนอื่นจะพูดว่า นี่คือร่างของฉัน ใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูดว่า นี่คือร่างของฉัน อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นคือการศึกษาเล่าเรียนทางโลกและมีวิชาที่แตกต่างกันอยู่มากมายในสิ่งเหล่านั้น มีชื่อที่แตกต่างกันอย่างมากมายเช่นปริญญาตรี (BA) ฯลฯ ที่มีเพียงชื่อเดียวและเพียงผู้เดียวที่กำลังสอนลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนลูก ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา ชื่อของท่านคืออะไร? ชื่อของท่านคือชิวา ไม่ใช่ว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม มีการให้ชื่อแก่ร่างกายของมนุษย์ มีการกล่าวว่า นี่คือร่างกายของผู้หนึ่งผู้หนึ่ง อย่างไรก็ตามซึ่พบาบามาไม่มีชื่อของร่างกาย มนุษย์จะได้รับชื่อสำหรับร่างกายของเขา ขณะที่เพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ชื่อของท่านคือชิวา เมื่อท่านมาที่นี่เพื่อสอนลูก ชื่อของท่านก็ยังคงเป็นชิวา ร่างนี้ไม่ได้เป็นของท่าน มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว ไม่ใช่ 10 หรือ 12 มีท่านเพียงหนึ่งเดียว แต่กระนั้นผู้คนก็ยังพูดว่าท่านอวตารมา 24 ครั้ง พ่อพูดว่าลูกทำให้พ่อเร่ร่อนไปทั่วเป็นอย่างมาก ลูกพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เช่นที่ลูกเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในท่านองเดียวกัน ลูกได้ทำให้พ่อเร่ร่อนอย่างมากเช่นกัน ตามละครแล้ววิธีการพูดของท่านมีความเยือกเย็นอย่างยิ่ง ท่านอธิบายว่า ทุกคนประณามและดูหมิ่นพ่ออย่างมาก ผู้คนพูดว่าพวกเขาทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ในขณะที่พ่อพูดว่า ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าใครทำอะไรก็ตามก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกกำลังได้รับผล มีการจดจำกันว่าพระเจ้าให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา เพราะพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยทำพิธีกรรมในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความรู้คือการศึกษาล่าเรียน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับการศึกษานี้และจากพ่อผู้เดียว พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและกลับไปเมื่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดแล้ว นี่คือความรู้ และนั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจร ผู้ที่ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็มีความคิดว่าบางทีคนนั้นคนหนึ่งที่เสียชีวิตหรือล้มป่วยเพราะพวกเขาไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ดังนั้นเวลานี้พ่อได้มาแล้ว ความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากความรู้ ด้วยความเลื่อมใสศรัทธามีกลางคืนเป็นเวลาครึ่งวงจร และด้วยความรู้มีกลางวันเป็นเวลาครึ่งวงจร อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันทั้งสองนั้นไม่มีขีดจำกัด เวลาของทั้งสองนั้นเท่ากัน ในเวลานี้เพราะผู้คนเป็นโบริ (ผู้ที่ข้องแหวในความทุกข์จากประสาทสัมผัส) ประชากรของโลกจึงมากขึ้นและช่วงชีวิตของผู้คนก็สั้นลง พวกเขาพยายามที่จะสร้างวิธีการเพื่อที่จะไม่ให้ประชากรเพิ่มมากเกินไป ลูกๆ รู้ว่าเป็นหน้าที่ของพ่อเท่านั้นที่ทำให้โลก(ประชากร)ที่ใหญ่โตนั้นเล็กลง พ่อมาเพื่อทำให้โลกเล็กลง ลูกเคยร้องเรียกหา บาบามา ได้โปรดมาและทำลายความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรม นั่นคือทำให้โลกนี้

เล็กลง โลกไม่รู้ว่าพ่อทำให้โลกนั้นเล็กลงอย่างไร เพียงมนุษย์ไม่กี่คนเท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่ ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะกลับไปยังบ้านของพวกเขา และแล้วก็จะลงมาที่นั่นตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ยิ่งบทบาทในการแสดงของพวกเขาล่าช้ามากเพียงใด พวกเขาก็จะจากบ้านมาที่นั่นล่าช้าตามนั้น ผู้ที่อยู่ในละคร ดำเนินธุรกิจของพวกเขา ฯลฯ แล้วก็มาในภายหลังเพื่อเล่นบทบาทของเขาในเวลาของเขา เป็นเช่นเดียวกันสำหรับลูก ผู้ที่มีบทบาทที่จะเล่นภายหลังก็จะมาในภายหลัง ผู้ที่เป็นนักแสดงในตอนเริ่มต้นของละครก็มาที่นั่นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง หากลูกมองดู ลูกก็จะเห็นว่าผู้ที่จะมาในภายหลังก็ยังคงลงมาเรื่อยๆ กิ่งก้านและสาขาก็จะลงมาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องจนถึงเวลาสุดท้าย สิ่งต่างๆของความรู้อาจได้มีการอธิบายให้แก่ลูกในเวลาหนึ่ง เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ นั่นคือการฝึกฝน ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของตน ลืมคำว่า “โยคะ” ผู้คนกลับมาสับสนกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า ฉันไม่สามารถมีโยคะ พ่อพูดว่า โอ้! ลูกไม่สามารถจดจำพ่อของลูกหรือ? สิ่งนี้ดีหรือไม่? หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร นี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายและมนุษย์ที่หลากหลาย มนุษย์ทั้งหมดในทั้งโลกคือนักแสดง มีมนุษย์อยู่มากมาย ผู้คนคิดคำนวณและพูดว่า ในหนึ่งปีจะมีจำนวนหลายล้านคนที่เกิด อย่างไรก็ตามที่นั่นไม่ได้มีที่ว่างมากเช่นนั้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อมาที่นั่นเพื่อจำกัดจำนวน เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาจากข้างบน บ้านของพ่อก็ว่างเปล่า ผู้ที่ยังคงอยู่ที่นั่นก็ลงมาด้วยเช่นกัน ต้นไม้ไม่มีวันแห้งเหี่ยวอย่างสมบูรณ์ มันยังคงเจริญเติบโตต่อไป ในเวลาสุดท้ายเมื่อไม่มีใครหลงเหลืออยู่ที่นั่นแล้วทุกคนก็จะกลับไป จะมีผู้คนจำนวนน้อยมากในโลกใหม่ขณะที่มีอยู่มากมายในเวลาหนึ่ง ร่างของทุกคนจะเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงไป มีเพียงผู้ที่ใช้ชาติเกิดเหล่านั้นในทุกวงจรเท่านั้นที่จะใช้ชาติเกิดเดียวกันในเวลาหนึ่ง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายว่าละครโลกนี้หมุนไปเรื่อยๆอย่างไร ลูกๆเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน การแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ใหญ่โตมาก มีสิ่งต่างๆมากมายที่จะต้องเข้าใจ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้อื่นทั้งหมดมีขีดจำกัด พวกเขาเขียนพระเวทและคัมภีร์ทั้งหลายแต่พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะสร้างคัมภีร์เหล่านั้นได้มากมาย หากลูกจะเขียนไปเรื่อยๆตั้งแต่ตอนต้น นั่นก็จะกลายเป็นกิตะที่ใหญ่มาก หากทุกสิ่งจะมีการตีพิมพ์กิตะนั้นก็จะใหญ่มากกว่าอาคารนี้ เหตุนี้เองพวกเขาได้ให้คำยกย่องแก่กิตะว่า หากท่านจะทำให้มหาสมุทรกลายเป็นหมึก... แล้วพวกเขาก็พูดว่านภกระจอกได้กลืนมหาสมุทร ลูกคือนภกระจอกผู้ใช้เวลาที่กำลังกลืนมหาสมุทรแห่งความรู้ทั้งหมด เวลาที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน เวลาที่ลูกได้รับความรู้แล้ว เวลาที่ลูกรู้ทุกสิ่งผ่านความรู้ ลูกมาที่นั่นเพื่อศึกษาเล่าเรียนทุกวงจร ไม่มีเรื่องของอะไรเลยที่น้อยกว่าหรือมากกว่า ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสร้างผลรางวัลให้มากขึ้นเท่านั้น ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใดและลูกกลับมามีค่ามากเพียงใด นักเรียนสอบผ่านที่โรงเรียนตามลำดับกันไป ทั้งสุริยวงศ์และจันทร์ราวศ์ก็ได้มีการสร้างขึ้นมา ผู้ที่สอบตกก็กลายเป็นจันทร์ราวศ์ ไม่มีใครรู้ว่าทำไมถึงได้แสดงให้เห็นว่าเรามีลูกธนูและคันธนู พวกเขาได้ทำให้ประวัติศาสตร์มีความก้าวร้าวรุนแรง ในเวลาหนึ่งไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความก้าวร้าวรุนแรง ลูกรู้ว่าไม่ว่าพวกเขาทำอะไรเขาก็จะได้รับผลของการกระทำนั้นตามนั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนสร้างโรงพยาบาลเขาก็จะมีอายุยืนยาวและจะมีสุขภาพที่ดีในชาติเกิดต่อไปของเขา เป็นเวลาครึ่งวงจรผู้ที่สร้างธรรมศาลาหรือโรงเรียนจะได้รับความสุขชั่วคราว เมื่อลูกมาที่นั่น บาบาก็ถามว่า ลูกมีลูกกี่คน? ลูกก็พูดว่า มีลูกทางร่าง 3 คน และอีกหนึ่งนั่นคือชีพบาบา เพราะท่านได้ให้มรดกแก่ลูก และก็รับมรดกด้วยเช่นกัน มีบัญญัติอยู่ ท่านไม่ได้ต้องการที่จะรับสิ่งใดเลยอย่างแท้จริง เพราะท่านเป็นผู้ประทาน ท่านเป็นพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา เพราะลูกได้ให้ข้าวหนึ่งกำมือแก่ท่านและประกาศสิทธิ์ในปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลาที่พ่อพูดว่า พ่ออธิบายถึงสาระของคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ผลของความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่ครึ่งหนึ่งของวงจร ชั้นยาสซีพูดว่าความสุขนี้เป็นเหมือนกับมูลกา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปจากบ้านและครอบครัวของเขาและไปอยู่ในป่า พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ต้องการความสุขของสวรรค์ เพราะต่อมาพวกเขาก็จะต้องไปสู่นรก พวกเขาต้องการการหลุดพ้นตลอดไปแทน อย่างไรก็ตามลูกต้องจดจำว่าการละเล่นนี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีแม้แต่วิญญาณเดียวที่สามารถได้รับการปลดปล่อยจากการละเล่นนี้ นี่คือนิยามที่ลูกกำหนดไว้แล้ว เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า “สิ่งที่ลูกกำหนดไว้กำลังจะเกิดขึ้น” ดังนั้นพวกเขาจึงวิตกกังวลในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด วงจรนี้ไม่มีวันสิ้นสุด สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกจะหยุดการเพียรพยายามของลูกในสิ่งนั้นได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถออกมาจากการละเล่นนั้นได้เพียงเพราะลูกพูดเช่นนั้น การได้รับการหลุดพ้นตลอดไป การหลอมรวมกับแสง และการหลอมรวมกับธาตุบราห์มทั้งหมดนั้นล้วนเป็นสิ่งเดียวกัน มีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วนและศาสนามากมายนับไม่ถ้วน และผู้คนพูดว่า เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน เราได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยศรัทธาที่ท่านให้แก่เรา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ เมื่อท่านมาเราก็สามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านี้และกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เราสามารถศึกษาเล่าเรียนและได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกได้รับการ

หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ก็ไม่มีใครเรียกหาพ่อ ในเวลานี้ภูเขาแห่งความทุกข์กำลังจะถล่มลงมาที่ทุกคน พวกเขาได้แสดงให้เห็นการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ และพวกเขาก็ได้แสดงให้เห็นภูเขาโกเวอดันด้วยเช่นกัน และภูเขานั้นถูกยกขึ้นมาด้วยนิ้ว ลูกรู้ความหมายของสิ่งนี้ มีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่นำภูเขาของความทุกข์นี้ออกไป ลูกอดทนต่อความทุกข์ ลูกต้องให้มนตราที่ฝึกฝนจิตใจแก่ทุกคน พวกเขาพูดว่า ตูสซิดาสได้ดูไม้จันทน์เพื่อให้ดีล็ค... ลูกๆ ได้รับดีล็คของอำนาจในการปกครองด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกซึ่งทำให้ลูกได้รับอาณาจักร เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน นี่ไม่ใช่ท้องพระโรงท้องพระโรงคือที่ซึ่งราชาและจักรพรรดิมาพบปะกัน นี่คือพาทชالا ได้มีการอธิบายแล้วว่าไม่ควรจะมีครุฑราหิณีในใจเลย นำผู้ที่มิเกลสมหาที่นี้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะทำให้บรรยากาศเสีย เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ เมื่อพวกเขากลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาก็จะได้รับอนุญาต เวลานั้นบางคนก็จะต้องได้รับอนุญาตให้มา หากลูกไปจากที่นี่และกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถดูซับสิ่งใดได้ นี่คือการสาปแช่งตนเอง กิเลสคือการกำหนดของราวัน ลูกหยุดทำตามการกำหนดของราม ลูกทำตามการกำหนดของราวันและกลับมาไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่นหิน มีเรื่องราวที่น่ากลัวมากมายเช่นนั้นที่เขียนไว้ในกา รุตำปุรณา พ่อพูดว่า มนุษย์จะกลายเป็นมนุษย์เท่านั้น เขาจะไม่กลายเป็นสัตว์ ฯลฯ ในการศึกษาไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มงมาย นี่คือการศึกษาลูก นักเรียนศึกษาเล่าเรียน สอบผ่าน และหาเงินทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. ให้มนตราที่ฝึกฝนจิตใจแก่ทุกคน ประกาศสิทธิ์ในดีล็คของอาณาจักรด้วยการทำความเพียรพยายามและศึกษาเล่าเรียน ให้นิ้วมือของลูกเพื่อจะนำภูเขาของความทุกข์เหล่านี้ออกไป
2. ในยุคบรรจบพบกันเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ทำการฝึกเพื่อจรรจาพ่อ อย่าได้กลับมาสับสนด้วยการพูดถึงโยคะ

พร: ขอให้ลูกพิจารณาว่าอุปสรรคในงานรับใช้เป็นบันไดสำหรับความก้าวหน้าในตนเองของลูกเองและด้วยเหตุนี้เคลื่อนสูงขึ้นไปเช่นผู้ที่ปราศจากอุปสรรคและผู้รับใช้ที่แท้จริง งานรับใช้เป็นวิธีการสำหรับลูกที่จะทำให้ชีวิตบราหิณีของลูกปราศจากอุปสรรคตลอดเวลา และก็เป็นในงานรับใช้เช่นกันที่ลูกมีข้อสอบของอุปสรรคมากขึ้น ผู้รับใช้ที่ปราศจากอุปสรรคนั้นถือว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับอุปสรรคที่จะมา พวกเขาจะมาและจะเฝ้าแต่มาอยู่ต่อไปเพราะมันเป็นอุปสรรคและข้อสอบที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์ อย่าได้คิดว่าพวกเขาเป็นอุปสรรค แต่ให้มองว่าเป็นวิธีการสำหรับลูกที่จะก้าวหน้าและลูกจะมีประสบการณ์ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นบันไดของประสบการณ์ที่สามารถทำให้ลูกปีนสูงขึ้น

คติพจน์: อย่างกลายเป็นรูปของอุปสรรค แต่เป็นรูปของผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***